

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 12. aprila.

Mnogokrat čuje se trditev, da človek po dovršenem 70. letu ne sodi več za politiko, ker mu nedostaje več dovolj energije, ker je v teku let zaostal za duhom časa in ker so s fizičnimi oslabele tudi njegove duševne sile. Resničnost te trditve opazuje se v mnogih slučajih, najjasneje pa pri pokojnem voditelji ruske politike, knezu Gorčakovu.

Ko se je leta 1870. pričela francosko-nemška vojna, čutil se je ves omikani svet ruskih politikov brezbriznosti oziroma kratkovidnosti. Ne da bi bili le količkaj ustavili nemškega orla vzlet, gledali so mirno, da se je teptala, gazila in pustošila Francoska, da se jej je naložila dotlej nečuvana odškodnina in da sta se jej odvzeli dve lepi in bogati deželi. Še le pozneje, ko se je po nemških zmagah politično težišče preložilo v Berlin, ko je Nemčija prevzela v evropskem koncertu „dominante“, osobito pa po Berlinskem kongresu, ko je „pošteni mešetar“ izrekel načelo, da v politiki sploh hvaležnosti ne pozna, uvideli so ob Nevi veliko svojo hibo in razmere mej Nemčijo in Rusijo začele so se ohlajevati.

Gorčakovu ni bilo dano, da bi bil svojo hibo popravil, odstopil je z vsemi svojimi neuspehi s pozorišča, saj je bil že tudi zadnji čas. Za njim prešlo je krmilo ruske politike zopet v krepke roke, ki so v malo letih spravile državni voz v pravi tir in popravile, kar je bil stari kancelar pokvaril. Danes je stališče Rusije mogočnejše nego kdaj, danes se javno proglašča, da trocarake zveze ni več, da si Rusija za vse slučaje pridržuje prosto roko, svobodno dejanje.

Ta odločna in samosvestna politika pa je Bismarcku prekrizala vse njegove lokavo osnovane kroge, kajti sedaj nema več dolgoletnega prijatelja na strani, ki mu je v trenutku nevarnosti varoval hrbet in tako omogočil roparske vojne sijajne uspehe, sedaj je stališče vse drugačno in stari lisjak ob Sprevi tiči dandanes v pravem precepu.

Jedva zedinjena Nemčija si s svojim brutalnim obnašanjem nikjer ni dobila prijateljev, najboljšega prijatelja si je pa odstranila. S tem pa, da je Bismarck izgubil rusko zaslombo, bliža se tudi

konec njegovej diktaturi, kajti Francoska se je ojačila in preorganizovala, da je Nemčiji nevarnejša, nego pred sedemnajstimi leti in kar je najhujše, s to ojačeno Francijo živi danes Rusija v tesnem prijateljstvu. Bismarck hotel se je prepričati, kako daleč sega to prijateljstvo. Kakor pripoveduje dopisnik „Tempsa“, naročil je železni kancelar dne 4. februarja t. l. svojemu veleposlaniku v Peterburgu generalu Schweinitzu, naj vpraša Giersa, pod katerimi pogoji bi v slučaju vojne mej Nemčijo in Francosko hotela Rusija zopet jednako postopati kakor 1870. leta. Odgovor je bil: Pod nikakimi. A ko je potem Bismarck ponudil protiuslugo Nemčije, je car to ponudbo še odločneje odklonil.

To je bil za Bismarcka hud udarec in skoro vsi nemški listi razpravljajo ta preobrat. V članku „Die nordische Sphinx“ sobotna „N. Fr. Presse“ milo toži, da je ruska politika sedaj zastavica. Nihče ne ugane, kaj Rusija namerava, kaj bode storila v bližnji bodočnosti. Le od Rusije je zavisno, da se reši vprašanje, treba le dogovoriti se s sosedoma in predlagati mogočega kandidata za prazni prestol. A Rusija molči in čaka, na kaj, je njena tajnost.

Ta negotovost pa po „N. Fr. Presse“ hudo tlači Nemčijo. V Berlinu sedaj pri belem dnevu straši in ta strah je rusko-francoska zveza. Ta zveza še ni gotova, se morda nikoli sklenila ne bode, a zaupanje, s katerim se je doslej na Rusijo gledalo, je za zmiraj zgubljeno. Omenjeni list pravi nadalje, da sicer mir še ni v nevarnosti, da je sicer celo možno, da se še nekaj časa ohrani, a kdo jamči za to, da v odločilni uri car ne stopi na stran panslavistov in uresniči Katkova ideale, kdo more kratiti Francozov šovinizem?

In tako vrsti se stavek za stavkom, vsak poln strahu pred vojno na dve strani in z britkimi tožbami, da Rusija neče razkriti svojih namenov in povedati, kaj hoče. Sodeč po rečenem članku, je strah v Berlinu res velik, jednak je nehvaležnosti poštenega mešetarja, kateri sedaj žanje, kar je prej sejal. Vse njegove spletke prišle so na dan in Katkov mu kar javno očita, da so v Berlinu dobro vedeli za bombe, ki bi se bile imele uporabiti dne 13. marca proti carju. „Is fecit, cui prodest“, s temi besedami kar naravnost nanj kaže, rekoč,

da je Bismarck hinavec, ki na tajnem, kjer le more, ruje proti Rusiji.

Bismarck torej nema nobenega uzroka, pritoževati se, da so mu Rusi odpovedali prijateljstvo. mi bi bili želeli, da se je to že prej zgodilo, sedaj se pa radujemo, da se je vendar že zgodilo in da ni še prepozno.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. aprila.

Sedaj se upravno leto začenja s prvim januarjem. Skušnje poslednjih let so pa pokazale, da državni zbor še nobeno leto ni mogel rešiti budgeta pred božičem in je tedaj vlada vsako leto bila prisiljena zahtevati od državnega zbora budgetni provizorij za kake štiri ali pet mesecev. To je dalo povod, da se je vlada začela pogajati z najvišjim računščikom, da bi se upravno leto začelo kak drug čas, n. pr. 1. junija, do katerega časa bode vsedkar državni zbor rešil budget.

Vojni minister grof Bylandt pojde na daljši dopust, ker je bolehen. Nedavno hotel je dati zaradi slabega zdravja svojo ostavko, ki pa ni bila vsprejeta. Ako se zdravje vojnemu ministru ne izboljša, bode pa zopet dal svojo ostavko.

Vnanje države.

Vodja bolgarske opozicije Cankov pisal je raznim listom, da bolgarska opozicija ne bode priznala posojila, katerega bi vzela sedanja vlada, ker sta sedanje regentstvo in vlada nezakonita, tedaj bodoče vlade ne bodo zavezane priznati, kar bi sedanja vlada storila. Ta izjava vodje bolgarske opozicije bode vsekako nekoliko oplašila bankirje. Kdo bi sedaj hotel kaj posoditi pustolovcem, ki sedaj vladajo v Sofiji, ko bode vedel, da zgubi denar, kadar se razmere kaj zasucejo. Sedanje regentstvo pa itak ne bode moglo več dolgo vladati — Ruski kapitan Nabokov nabira na Grškem, v Črnej gori in Makedoniji nekda prostovoljce, katere bi potem grške ladije prepelejale v Bolgarijo, da bodo napravili kak nered. Tako se poroča iz Sofije.

Bolgarska vladna poročila zagotavljajo, da ruski agitatorji skušajo napraviti ustajo v Makedoniji. Posebno se ruski konzul v Solunu prizadeva, da bi spuntal Grke in Bolgare. V ta namen se je v Makedonijo poslalo mnogo revolverjev, smodnika in 2500 angleških funtov denarjev. Ruski listi pa mislijo, da v Makedoniji le bolgarski vladni pri-

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

(Dolge.)

Sedmo poglavje.

In ne vsaka cvetka, ki cvete,
Ne razširja prijetne vonjave okrog;
In ne vsak prizor, ki ga nada zlati
s svitom,
Ne bode lep najden.

Ludvika je le godila svojej nečimurnosti ter je tekla k svojej prijateljici; predno se je vrnila, že je bil došel voz. Mabel je naglo iskala svoj pajčolan; nazadnje jo menila, da ga je bila pustila v otročji sobi, in šla je tja. Ko je duri tihoma odprla in nezapažena ustopila, gledala je prizor, ki jo je močno zanimal in nje sočutje vzbujal. Uboga Lidija ležala je na ozki otročji postelji ter se je toli močno jokala, da se je kar vsa krčevito tresla. Strmo je gledala in tako močno hropla, da se je Mabel bala, deklico zadušiti prevelika razdraženost. Alik stal je tik nje; njegov obraz ni bil več neobčuten in mrzel, ampak izrazoval je srd in žalost.

Podoba je bila, da jo je skušal pomiriti, kajti Mabel v sobo stopivši ga je slišala reči: „Lidija, jaz bi se za to kar nič ne zmenil; ona je kaj trmasta stara stvar.“ Murraya sprva ni videla; a ko je bližje pogledala, zapazila je malega dečka. Ta po prirodi zares blagosrčen deček tugoval je močno, da je bil Lidiji toli žalosti napravil; splazil se je bil na posteljo, pritisnil se k njej ter jo z jedno roko objel. Zaslišavši prijazen Mabelin glas, skočila je Lidija precej po konci. Prisotnost tuje osebe povračala jej je stare moči in kmalu se jej je posrečilo, da je razdraženost vsaj nekaj pomirila. Mabel je z mize vzela kozarec vode ter jo je malo poskropila, kar je pri jednekeji priliki jedenkrat v gospe Herbertove hiši videla. Strah je deloval in čez nekaj časa se je plegla velika razburjenost uboge deklice.

Dasi Mabel takih prizorov ni poznala, vendar jo je tolažila s kratkimi besedami. Uboga Lidija se jej je zahvalila. „Oh, gospica,“ rekla je jokaje, „jaz nisem hudo mislila, a razardilo me je, kar je o otrocih rekla. Vi se bi čudili, ko bi vedeli —“ tu so se nje besede utopile v solzah, a kmalu si je zopet opomogla ter pristavila: „Sedaj sem izgubila službo in ne vem, kaj bi počela.“

„Prosim hočem mater, da te obdrži,“ rekel je Murray s pomirivnim glasom.

Lidija se je smehljala čudovitemu otroku, a rekla ni nič. Alik je stal malo zadej ter je zrl Mabeli v obraz; ta je pogledovala deklico, a sama ni vedela, kaj naj v tem slučaju stori. Ko je hotela, obrnivši se, sobo zapustiti, ustavil jo je Alik ter zaklical: „Sedaj ne more dobiti svoje plače in to je pregrdo. Trebuje je za svojo mater in za Rožo. Mati je rekla, da je ne poplača in res je ne poplača, kajti pretrmasta je.“

Mabelino obličje je kazalo, kako zelo se je prestrašila otroku nepristojnih besed; a deček tega ni opazil. Njegove oči so le sledile roki, ki je sedaj mošnjico iskala. Uboga Lidija je bila mej tem živa podoba žalosti in bede. Besede grenke tuge so bile opazujočemu Aliku izdale tajnost velike revščine v nje rodbini. A kljubu službi bila je dovolj ponosna, da tega Mabeli ni hotela razložiti. V zadregi jo je Mabel vprašala, koliko zaslužka ima še dobiti.

„Šest dolarjev“, rekla je Lidija s tresočim glasom; „pa, gospica, to nič ne de.“

Vsota je bila v nje roki, predno je bila izgovorila. „Obdrži le“, rekla je Mabel zavrnivši roko,

staši hočejo napraviti ustajo, a bi vso stvar radi zvrnili na Rusijo, da bi tako napravili sovraštvo mej Turčijo in Rusijo.

Vsi uplivnejši ruski listi zagovarjajo Katkova in hkratu graja postopanje ministra vnanjih zadev Giersa. Kakor so angleški listi izvedeli iz Peterburga, ukazal je car Katkovu, da naj privatno prosi Giersa odpustjenja, poslednji pa baje zahteva javnega zadoščenja. Giersovo zahtevanje podpirajo diplomati. Kako veliko zaupanje ima Katkov pri dvoru dokazuje to, da mu je carica poslala portrait carske rodovine, okrašen z diamanti. Ker se je nihilizem prevzel ugnezdil mej vseučiliščniki, je car nekda nevoljen na naučnega ministra Deljanova. Govori se, da bode morda v kratkem ga zamenil s Katkovom, kateri se odlikuje po pristno ruskem domoljubju. Katkov bode gledal, da se popolnem iztrebi izmež vseučiliščne mladeži revolucionarne ideje, ki so nasledek prevelicega upliva evropske kulture. Potem se bodo po vseučiliščih gojilo pravo rusko in slovansko rodoljubje in mladina se ne bude nalezla tujih lažiliberalnih idej.

Poslednje dni so se odnošaji mej Rusijo in Turčijo nekda zopet zboljšali. Turki hočejo nekda zopet energičneje podpirati rusko politiko, kar se tiče bolgarskega vprašanja. V Carigradu se že zaradi tega ne marajo zameriti Rusiji, da bi preveč ne naganjala Turčije, da takoj plača zaostalo vojno odškodnino.

„Pol. Corr.“ se piše iz Rima, da je Crispi najbolj nadarjen in najuplivnejši član nove italijanske vlade. Njegovo ime kaže, da bode novo ministerstvo pred vsem levičarsko, zategadelj grof Robilant, ki je jako konservativnega mišljenja ni mogel več ostati minister. Mnoge je osupnilo, da se je mogel stari Depretis sporazumeti s Crispijem. Ravno tako so se mnogi čudili, da je Zanardelli stopil v ministerstvo. Naravno je, da se govori, da sedanje ministerstvo, ki je sestavljeno iz tako različnih elementov, ne bode dolgo ostalo. Mnogi pesimisti mislijo, da se bodo sedaj ministerstva pogostem menjala. Da bode Crispi tudi uplival na vnanjo politiko, je gotovo. Zveze z Nemčijo in Avstrijo pa ne bode mogel rušiti. Novo ministerstvo bode vsekako energičneje postopalo v vnanji politiki. Proti Abisiniji bode začelo energičneje postopati, ali bode poklicalo vojske iz Afrike. Kralj se je nerad odločil Crispiju dati tako uplivno mesto v kroninem sovetu. Vatikan bode tudi prijaznejši z novo vlado, kakor je bil s prejšnjo, ker je namreč konservativcem bolj zameril, da so ostavili zastavo papeževu, nego levičarjem. Vender se nova vlada tudi s papežem ne bode sporazumela. Vodji opozicije, ki se bode sestavila iz nezadovoljnih elementov desnice in levice, bodeta Nicotera in Baccarini, Cairol sprva ne bode odločno nasprotoval vladi.

Rumunska vlada začela je ostro postopati z bolgarskimi beguni. Mnogo so jih že oblastva iztirala, ker neso mogli dokazati, s čim se pečajo v Rumuniji. Nekateri so pa pobegnili v Avstrijo.

Afgansko vprašanje napravlja Angležem velike skrbi, zlasti ker že ruski listi zatrjujejo, da urejenje rusko-afganske meje ne bode imelo nikakega uspeha. V Londonu sklepajo iz tega, da boče Rusija vsekako prisvojiti si nekatere delé Afganistana. Pa tudi emiru v Londonu nič prav ne zapajo. Angleški listi priporočajo, da vlada emiru zagotovi svojo pomoč proti Rusiji, ker sicer jo bode emir potegnil z Rusi, da le ohrani svoj prestol.

Dopisi.

Iz Trsta 10. aprila. [Izv. dop.] Ko so izvedeli naši vsemogočni italijanski gospodje, da namestavljajo postaviti na Tržaški postaji hrpeljske železnice tudi slovenske napise, ujezilo jih je to tako, da so kar ogenj in žveplo bluvali na Slovence. L. organo magno (Indipendente) in njegov satelit „Pic-

ki jej je denar hotela nazaj dati, „le obdrži ga, jaz bodem stvar že drugi pot s gospo Leroyevo poravnala.

Potem je hitela iz sobe, da bi se utegnila zahvali od strani Lidije. Alik je ves začuden zrl za njo ter jo občudoval. Murray pa je na svoj način kazal svojo radost ter se je po postelji prekucoval.

Začudenja in zadrege je Mabel nekoliko zarudela, ko je zopet v družbino sobo stopivši zagledala Ludvika pri napol odprtih durih, kjer je morala jasno vse slišati, kar se je tam godilo. Pred nasprotnim zrcalom je poskušala uhane s koraljami ter se še obrnila ni, ko je Mabel nenadoma ustopila. Ko bi zadnje bili zasačili pri podlem činu, ne pa pri toli blagosrčnem, čutila bi ne bila večje zadrege nego takrat; zavedala se je, da je igrala nalogo, v katerej bi nje sestra videla, da je nje obnašanje obsojala. Nevsečno molčanje je vladalo mej njima; nazadnje ja je Ludvika pretrgala. Ker se je bil nestrpnici jeden uhan zamotal mej lase, zaklicala je z nevoljnim in zapovedujočim glasom: „Mabel, poglej no, kako je to zamotano.“

Mabel je naglo iz las snela neporedni lišp ter je potem stala poleg mične krasotice; ta jo je za

colo“ bila sta zaplenjena zaradi člankov, ki sta jih pisala o teh napisih. Z vso strastjo pretiranega fanatizma provovedavala sta križarsko vojsko proti tem napisom, ki bi po njihovi mnenji bili v obraz italijanskemu značaju Tržaškega mesta ter stali na postajskem pročelju kakor v zasmeh „all'avita coltura italiana“. Z gorkimi besedami prosita potem, naj pomaga, kdor more, da se odvrne ta sramota od italijanskega Trsta.

To je hud tabak, in Indipendente je bil za to zaplenjen, čitali smo ga pa vender vsi. Svojo glavo bi zastavil, da bode vladi ta protest dovolj, da ne dovoli slovenskih napisov, saj vemo, da izpolni Italijanom vsako zahtevo na škodo Slovincem. Ako bi se dala vlada res oplašiti, mi proti temu glasno protestujemo ter odločno zahtevamo svojo pravico. Italijanski značaj mesta je prisiljen in le navidezen, ker so mu ga dali vlastodržci, ki so ustanovili tukaj le italijanske in nemške šole, ker dajejo vse pravice in svoboščine le Italijanom in eksotičnim Nemcem, domačinom Slovincem pa nič! Ako bi se vlada dala res pogovoriti, da ne dovoli slovenskih napisov, bilo bi to smrtno razžalenje celega slovenskega naroda; pokazala bi s tem vsemu svetu, da nas prav nič ne ceni ter da se nimamo od nje ničesar nadejati. Upamo, da se bodo tudi mej nami našli možje, ki jej bodo odločno izrazili naše zahteve ter jej pokazali jedino pravo pot, po katerej naj hodi. Obračamo se do slovenskih poslancev v državnem zboru, da se potegnejo za naše pravice!

O priliki teh napisov pokazala se je solidarnost mej listoma „L' Indipendente“ in „Piccolo“. Sedaj vemo, da sta oba „la même sauce“, krivonosi čifuti imajo tu in tam prvo besedo; prvi je glasilo magistrata in inteligencije, drugi pa limanice preprostega ljudstva. Sramota je za Tržičane, da je ima peščica židov tako v svoji oblasti, da ima v svojih rokah ne samo vso trgovino, temveč da mora tudi za te ponosne dediče prastare latinske prosvete delati in misliti! Sramota, prava sramota!

„Piccolo“ napisal je bil vojevit članek proti slovenskim napisom na postaji pri sv. Andreji, nekoliko dni pred pa tudi jednega, ki ni kar nič zakrival politične svoje strani. Namestništvo ga je zato proglasilo političnim listom in redarstveno vodstvo je ustavilo izdajanje, dokler ne položi kavicje 6000 gl. Židu ne manjka nikdar denarja, položili so koj varščino in list redno izhaja kakor prej. „L' Indipendente“ pa se je zagnal s vso jezo proti vladi, „ki jih preganja“ ter jokaj bridke solze nad nesrečo svojega zaveznika. Zagotovil ga je, da uživa največje simpatije mej Tržaškim prebivalstvom, zato naj se nikdar ne plaši preganjanja, saj je že dovolj utrjen proti tako hudim skušnjam v boji za sveto stvar. Za te solzice bil je „Indipendente“ zaplenjen; dokazal nam je pa vender, da je tudi on ves v židovskih rokah, da si prav tako prizadeva zastrupiti inteligencijo, kakor kvari in strupi nevedno množico „il Piccolo“.

Dan za dnevom objavlja nam „Indipendente“ odloke mestnih poglavarstev južno-tirolskih, zaradi osnove italijanskega vseučilišča v Trstu. Tržaški deželni odbor prosi to že dolgo let, no vlada mu je prošnjo vsako leto zavrnila. Sedaj pa, ko bodo došle od vseh strani jednako se glašeče resolucije

trenotek zadovoljna pogledovala ter vskliknila: „Kako lepi so! Oh, ko bi bili moji! Ko bi imela denarjev, da bi jih zametala (nadaljevala je s pomenljivim glasom), kot jih nekateri ljudje zametajo, še danes bi jih par kupila.“

„Da, zares lepi so in lepo se ti podajo“, rekla je Mabel z nemarnim glasom. Razumela je sestrine besede; in ker se je bala, da jo je razžalila, premišljevala je, kako bi se opravičila, da je v sili Lidiji pomagala.

„Nadejam se“, nadaljevala je Ludvika z nestrannim smehljanjem, „da me ne bodeš obdolžila zaupljivosti, katere si se v bližnji sobi sama zakrivila. Tvoja mošnja mora biti pač večja od moje, če lahko daješ denarjev ljudem, ki take prizore napravljajo in se tako obnašajo.“

Mabel se je čudila, kako nič mari ni bila sestri tuja nesreča, ter je zaman iskala odgovora tem nepričakovanim besedam nje nevolje. Ko pa si je Ludvika s tem srce ohladila in se ob jednom iznebila dolga, katerega ni nikdar plačati mislila, postala je precej zopet dobre volje. Kot otrok pri pogledu nove igrice izpozabi na male bolečine, opu-

in prošnje, se jim bode morda vender le udala ter ustanovila jim italijansko vseučilišče, za katero bode tudi mi plačevali, če tudi mi sami nemamo ni jedne osnovne šole še! Čas je, da se tudi Slovenci vzdramimo iz svoje letargije, od vseh strani nam preti nevarnost, zato moramo napeti vse žile ter delati in vstrajati v delu, da se rešimo. Od Italijanov učimo se vzajemnosti in vstrajnosti, pišimo peticije, resolucije in proteste kakor oni, naši poslanci naj interpelujejo ministre o vsaki priliki, ko se nam godi krivica, a delajo naj zlozno, ne pa, kakor so v zadnjič pokazalo, vsak zase! Slovenci smo v veliki nevarnosti, rešiti nas more samo odločnost, vstrajnost in zloga! Na delo torej, dokler je čas!

Iz Drage v Kočevcih 5. aprila. (Naša solnčna in senčna stran.) — Mej tem ko pri Vas, gospod urednik, ljubeznjiva pomlad spremljana po gorkih solčnih žarkih že svoj zanimiv obraz kaže, vlada pri nas še vedno duhomorna in tista grozna zimska dōba, v kateri so nas še pred kratkim časom obiskovali kosmati gostje s pogorja, katero nas obdaja na krog in krog; in tako smo ločeni nekako od sveta, živeči v zatišji mej skalovjem, in v hudih zimskih dneh celo mej medvedi, volkovi in lisicami, kakor nekda Daniel mej levi, — vedno čakaje, da nas že zapusti nadležni sneg, kateri leži okolu nas še vedno na črevelj debelo. Morete si misliti, kako romantičen kraj da je to! V hudih zimskih dneh zapre nam sneg naša revna pota na desno in levo; in tako se ne moremo nikamor ganiti; podobni smo onemu, ki so mu roke zvezali. — Prave reve so tudi naši otroci po zimi, katerim ni moči šole obiskovati in se pouka udeleževati. — In z našo pošto zvezo je v takem času jednaka osoda zabeležiti. — Jednemu kot družemu zlu pa se bode sčasoma prišlo do živega, če nas v obližji ne obišče zopet na pomlad kakšna „boa constrictor“ — pošastna kolera! Ih nejmon.

Domače stvari.

— („Hristos voskres!“) — S tem pozdravom poslal je v „svetloje voskresenje“ (veliko nedeljo) začetnik družbe sv. Cirila in Metoda gospod Ivan Vrhovnik tej družbi sto goldinarjev. Pripisal je svojej pošiljki: Mesto slovenskega velikonočnega poljuba tlačenemu narodu svojemu pošiljam „družbi sv. Cirila in Metoda“ stotak. — Slava blagemu možu!

— (Procesije ustajenja) vršile so se na veliko soboto po vseh mestnih in predmestnih cerkvah Ljubljanskih ob navzočnosti mnogo tisoč občinstva. V stolni cerkvi, kjer je vodil cerkveno opravilo knezoškof dr. Missija ob asistenci stolnega kapiteljna in jako številnih klerikov, udeležili so se procesije deželni predsednik baron Winkler, cesarski svetnik Murnik, kot zastopnik deželnega odbora, predsednik kupčijske zbornice g. Kušar s svetniki kupčijske zbornice, mestni župan g. Grasselli z mnogimi odborniki in magistratnimi uradniki. Tudi pri družih cerkvah bilo je mnogo vernih navzočnih. Pri sv. Jakoba in pri bolnišne cerkve procesijah bil je oddelek godbe domačega pešpolka. Pri sv. Jakobu vodil je procesijo prošt dr. Jarc.

— (Osobne vesti.) Konceptni praktikant v Gradci Avgust pl. Fladung imenovan je kon-

stila je Ludvika napominjani predmet ter je z gostimi besedami zopet govorila o večerni veselici.

Mabel se ni lahko iztrgala iz razdraženosti in zadrege, v katero so jo bile besede nje sestre spravile; a čutila se je olajšano, da je stvar bila tako prijateljsko, če prav na škodo nje mošnje in njenih čutov poravnana. In prav rada je poslušala vse gledališke podrobnosti, katere jej je gospa Leroyeva o gospej Vanekarjevi in o Viktoriji (ki bode sama mej igralkami) pravila. To bode res kaj prijetna družba; a najbolj se jo veseli zarad Mabele, ki jej bode gotovo popolnoma nova in zelo zanimiva, Henrik jo bode tudi rad spremljal.

Mabel se je obotavljala. Čutila se je v največji skušnjavi, ker jej je sestra lepo malo gledališče, njegovo lepotijo in vse drugo toli živo in lepo naslikovala. A pri Henrikovem imenu se je spomnila, da se je bila z bratom dogovorila, da ta večer ostaneta doma. To je omenila Ludviki ter jej rekla, da je zaradi tega ne bode v družbo. In znova izginilo je z Ludvikinega obličja nje blagosrčno smehljanje; kar obrnila se je ter Mabeli z razžaljivim glasom rekla: „No, prav dobro! Potem pač tudi jaz ostanem doma. Sama ne pojdem.“ (Dalje prih.)

ceptnim praktikantom pri politični upravi na Kranjskem. — Obolel je bil te dni gosp. J. Rozman, župnik pri sv. Jakobu. Kakor čujemo, se mu je že na bolje obrnilo. — Na veliko soboto pa je zbolel po vsem mestu dobro znani dr. Schiffrer. Ker je častitljivi starček že 84 let star, je nevarnost velika.

— (XXII. redni veliki zbor „Matice Slovenske“) se ima, kakor je bilo že naznanjeno, vršiti jutri v sredo dne 13. aprila ob 4. uri popoldne v čitalniški dvorani.

— (Slovensko uradovanje) je, kakor razvidimo iz nam doposlanega pojava, c. kr. davčni lokalni komisiji v Ljubljani še zmirom deveta brigada. Nemškega jezika popolnem nevednemu obrtniku doposlal se je nemški poziv in to sedaj, ko nemški listi pripovedujejo, kako dobro se nam Slovencem godi! Kaj pomaga slovenski tekst na drugi strani, ako se spolni nemško tiskani!

— (Gospod Kummer) c. kr. notar v Konjicah je zadnjič pri volilnem shodu v Konjicah dr. Foreggerja vprašal, se li bode poganjal za nov nemški klub, kateri si bode nemško-narodno misel postavil za najvišje načelo in si „einen gesunden Egoismus als höchsten Grundsatz vorschreibt, der das nationale Interesse höher stellt, als das Staatsinteresse“. Da g. Kummer priporoča „gesunden Egoismus“ nas ne čudi, saj nam je znana njegovega premoženja zgodovina, a da kot c. kr. notar tako nesramno govori in da mu nihče oporekal ni, to nas je pa v resnici osupnilo. To je pač le mej štajerskimi Nemci in nemškutariji mogoče.

— (Brezozirnost.) Piše se nam: Komaj se je stopil sneg in so se pota posušila, že je nek brezoziren meščan na Žabjaku, ki bode popravil nekaj sob v svoji hišici „Pred Prulami“, napolnil pot v lepem drevoredu po vsej širjavi s kamenjem, šuto in stavbenimi odpadki, tako da se ni mogoče sprehajati. Vprašati je, kako predpravico ima ta hišni posestnik, da rabi javne mestne ceste in sprehajališča za odkladanje šute. Ne dvomimo, da bode mestni magistrat storil svojo dolžnost.

— (Lokalna železnica Ljubljana-Kamnik.) Visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo obvestilo je ravnokar koncesionarjema baronu Oskarju Lazariniju in Alojziju Praschnikerju, da je c. kr. državno vojno ministerstvo z garancijsko pogodbo za prevažanje blaga voljno le deloma denarno podpirati grajenje železnice do erarne smodnišnice; poleg tega pa da je predlagalo, naj se ta oddelek železnice uvrsti v glavno progo. Zategadelj je nujno potrebno, da se interesentje bolj kot doslej udeležujejo se subskripcijami. Podpisali so doslej znamenite stvorte: mesto Ljubljansko, hranilnica kranjska, meščanska korporacija Kamniška, posestnik parnih mlinov g. Peter Majdič; graščak g. Alojzij Praschniker; graščak g. Janez Kecel; gospa pl. Schneidt; tovarna za slamnike firma Ladstätter; trgovec in posestnik gostilne g. Wenzel in tovarna za slamnike firma Oberwalder. — S podrobnim trasovanjem so že pričeli; za savski most pri Černutah pa se izdeluje alternativni načrt, kako bi se zložil železniški most s cestnim mostom že precej poškodovanim. Ker je visoka deželna vlada jako naklonjena tej prvi lokalni železnici kranjski, pričakovati je za gotovo administrativnih ugodnostij; razven tega pa je odvisno od darovitosti dosedanjih subskribentov in interesentov, osobito od darovitosti onih tovarnikov Domžalskih, ki doslej še neso podpisali doneskov, če se bode moglo pričeti z grajenjem železnice še to poletje.

— (Vreme) čez praznike bilo je dosti ugodno. Bilo je sicer malo vetra in včeraj ves dan oblačno, a to ni plašilo ljudi, ki so v gostih tolpah hiteli na vse strani. Z gorenjskim vlakom odpeljalo se jih je nad 500 in vlak je imel pol ure zamude. Na Šmarni gori bilo je toliko občinstva, da že dolgo ne in krčmar stočil je samo piva 14 sodčkov.

— (Velik požar) bil je na velikonočno nedeljo v Godešči pri Škofjiloki. Pogorelo je 25 hiš, vsega vkupe pa do 50 poslopij. Tudi cerkev je pogorela. Požarni brambi iz Škofjeloke in Kranja prihiteli sta na pomoč in kaj vrlo gasili. Požar navstal je po nepredvidnosti neke ženske, ki je z zabelo premalomarno ravnala.

— (Ogenj) unel se je velikonočno nedeljo na sv. Petra nasipu v Pauerjevi hiši in sicer v kuhinji, kjer se prekajalo meso. Prostovoljna požarna bramba je hitro prihitela in udušila ogenj. Nekoliko

krač in plečet prekadilo in osmodilo se je pa vender preveč in ima posestnik prekalnice mnogo škode.

— (Na Bizeljskem) zmagala je pri občinskih volitvah narodna stranka in tako je konec tamošnji nemškutariji.

— (Grande American Circus) pod vodstvom H. L. Frankloffa v zvezi z nizozemskim cirkusom „Mark van Oss“ pride te dni s posebnim vlakom v Ljubljano. Občinstvo bode tedaj imelo priliko gledati jako dobro vežbane konje, prve specialitete v tej stroki in še celo dobro vežbane vole iz naših domačih krajev, katere je gosp. John pred 3—4 tedni kupil in v tem kratkem času za produkcije izvežbal.

— (Okrajna posojilnica v Ljutomeru) bode imela na belo nedeljo, to je 17. aprila t. l. občni zbor, pri katerem pride na vrsto poročilo nadzorništva o računu za leto 1886, potem volitve v ravnateljstvo, nadzorništvo in cenilno komisijo in še kaki drugi predmeti. Začetek zborovanja bode ob 8. uri popoldne v šolskem poslopju v Ljutomeru.

— (Južna železnica) v Mariboru ni odpustila 300 delavcev, kakor so nekateri listi pisali, ampak samo 44. Ob enem pa je s 1. dnem t. m. umirovljenih 30 višjih uradnikov.

— (Vabilo h koncertu,) katerega priredi godbeni klub v Kranji s prijaznim sodelovanjem mešanega pevskega zbora dne 17. t. m. v čitalniških prostorih na korist gimnazijskemu podpornemu zakladu. Vspored: Fr. pl. Suppé: Overtura k opereti „Dichter und Bauer“, za orkester s 4-ročnim spremljevanjem na klavirju. — 2. F. S. Vilhar: „Domovini“, mešan zbor. — 3. Fr. Kücken: „Barkarola“, duet za 2 soprane s spremljevanjem klavirja. — 4. A. Jungmann: „Mandolinen-Ständchen“, svira godbeni klub. — 5. F. S. Vilhar: „Mornar“, samospev za bariton s spremljevanjem klavirja. — 6. A. Nedved: „Nazaj v planinski raj“, mešan zbor. — 7. V. Parma: „Il matrimonio segreto“, fantazija, svira godbeni klub. — 8. R. Schumann: „Cigansko življenje“, za mešan zbor s spremljevanjem klavirja. — Po dovršenem vspredu ples. — Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina: za osobo 40 kr., za rod-bino 3 oseb 1 gld.

— (Vabilo h koncertu,) kojega priredi Narodna čitalnica v Ptuiju v svojih prostorih „Narodnem domu“ dne 17. aprila 1887. Vspored: 1. Verdi: Overtura k operi „Nabuccodonosor“, svira vojaška gooba. 2. Dr. B. Ipavec: „Na Preširnovem domu“, moški zbor s samospevom za tenor in bariton in s spremljevanjem orkestra. 3. G. Šebek: „Bolgarski plesi“, svira vojaška godba. 4. A. Nedved: „Nazaj v planinski raj“, mešan zbor. 5. V. Nesler: Slovo iz opere: „Der Trompeter von Säckingen“, solo za rog. 6. F. Gerbič: „Gondolerjeva pesem“, čveterospev za ženske glasove. 7. A. Foerster: „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesnij“, mešani zbor s samospevi za tenor in bariton in spremljevanjem orkestra. 8. a) F. S. Vilhar: „Pod oknom“, b) A. Leban: „Slovenska deklica“, solo za rog s spremljevanjem orkestra. 9. Dr. G. Ipavec: „Pozdrav“, mešani zbor. 10. Dr. B. Ipavec: „Kdo je mar?“, moški zbor s samospevi za tenor, bariton in bas s spremljevanjem orkestra. — Po koncertu ples. — Začetek točno ob 6. uri zvečer. Ustopnina za neude 50 kr. Pri tem koncertu sodeluje vojaška godba c. kr. 47. pešpolka iz Maribora. Odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Konjice 12. aprila. Zmagovalni volilci kmetske skupine v okrajni zastop konjiški in vsi drugi narodnjaki tukajšnji izrekajo dr. Gregorcu vso hvalo in priznanje glede na interpelacijo državnozborsko in utemeljeno vsestransko željo k složnemu, odločnemu delovanju vseh slovenskih državnih poslancev.

Bukurešt 12. aprila. V včerajšnji zbornični seji izjavil minister vnanih zadev, da so glede pogodbe z Avstro-Ogersko težave velike, da pa se iz dosedanjih razprav vidi, da stvar povoljno napreduje.

Atene 12. aprila. Vnani minister predložil zbornici trgovinsko pogodbo z Avstro-Ogersko.

Dunaj 11. aprila. „Montags-Revue“ javlja, da je tudi avstro-ogerska vlada odklonila udeležbo pri Pariški razstavi 1888 l. V diplomatskih krogih se govori, da se Italija razstave ne bode udeležila.

Belgrad 11. aprila. Danes, ob obletnici osvobođenja Srbske za Miloša Obrenovića, bilo cerkveno opravilo in v trdnjavi velika parada, katere sta se udeležila kralj in kraljica.

London 11. aprila. Popoldne velika demonstracija Gladstonevcev in Parnellovcev proti irskemu kazenskemu zakonu. Mej govorniki bilo več poslancev. Nikakoršnega izgrede.

Rim 11. aprila. Kraljevič za osepniciami obolel.

Poslano.

Društvu „Sloveniji“ so letos nekateri rodoljubi izročili vkupe 81 gld. z namenom, da se uporabijo v podporo slovenske učeče se mladine na Dunaji.

„Slovenija“ dosihdob ni še izvrševala takšne naloge, pa zato je izvolila odbor, ki se je posvetoval, kako bi se poslani novci obrnili, da bi bilo namenu najbolj primerno.

O nasvetih tega odbora je društvo ukrepalo v seji 18. marca t. l.

Tedanji društveni sklep je, da se v „Sloveniji“ ne osnuje stalna podporna zaloga, da si društvo ne pridodaja namena, upravljati dijaško podporo, — da pa more in hoče vsprejemati za dijake novčna darila, dokler ne nastopi kak drugi organ z istim namenom.

Glede hvaležno vsprejetih 81 gld. je ustanovilo se, da se jih manjši del razdeli v letnem tečaju, a večji v zimskem tečaju 1887. A ustanovil se je ob enem za to razdelitev natančen red in društvo meni, da je s tem dobro preskrbljeno za svrhu daril brez kvare za prave društvene namene.

Rodoljubna gospoda, ki je dosedaj z blagim dejanjem bila pokazala zanimanje svoje za borečo se mladino slovensko na Dunaji, sme tudi zahtevati poročanje, kaj se je zgodilo z njenimi doneski, zato pa je društvo v rečeni seji svojemu odboru dalo nalog, da objavi primerno poročilo.

Iz mnogih določil, ki ustanavljajo strog red za razdelitev doposlane podpore, podpisani odbor more seveda omenjati le najpoglavitejše, a to je, da se bodo podporni zneski do pet ali izvanredno deset goldinarjev dovoljevali in izplačevali v prvih štirih tednih vsacega tečaja, potem pa, da bode to stvar posebnega odseka, ki se voli v seji splošnih volitev društvenih in kateremu je načelnik društveni predsednik.

Ta red sploh je ustanovljen le za doposlanih 81 goldinarjev. Če pa bi se pred razdelitvijo osnoval kak drugi organ za dijaško podporo, bode društvo le-temu takoj izročilo nerazdeljene novce.

„Slovenija“ je za tega delj tako hitro ukrepala o tem denarju, da se vsaj tistim dijakom, ki so in bodo v največji potrebi, hitro nekoliko pomore. Ob enem pa je še hotela pokazati, da tudi v sedanjih razmerah more v pravi namen obrniti poslana darila, da bode tudi v prihodnje na enak način posredovala mej rodoljubnimi podporniki in podpore živo potrebnim tukajšnjim dijaštvom slovenskim.

V seji 18. marca je „Slovenija“ tudi jednoglasno resolucijo sklenila, da kot zastopnica slovenskih visokošolcev na Dunaji naglašajo živo potrebo urejene podpore za slovenske dijake na Dunaji in da željo izražati, naj bi slovenski rodoljubi prej ko moči osnovali, oziroma podpirali društvo, katero bi zadostovalo takej potrebi.

Adresa ni bila to le do starejših naših rodoljubov na Dunaji, nego do slovenskega naroda vsega.

Dokler pa se ne oživi posebna taka uredba, bode „Slovenija“ rada vsprejemala manjše in večje podpore in delila jih mej najvrednejše in najpotrebnejše po najboljšem redu.

Bodi čedalje več prijateljev slovenskega učečega in borečega se naraščaja — v tem duhu!

Na Dunaji, 5. aprila 1887.

Za odbor akad. društva „Slovenije“:
Josip Kušar, Fran Vidmar,
t. č. predsednik t. č. tajnik.

Josip Zupančič,
t. č. podpredsednik.

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodca in pomanjkanju sili do jedij, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, s svojim prebavljenjem pospešujočim in želodec okrepujočim uplivom. Cena škateljci 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekaruar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrečno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 3 (19—8)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—10)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tulci:
11. aprila.

Pri stoma: Dr. Ratkowski z Dunaja. — Giovanini iz Beljaka. — Jelenc z Dunaja. — Schepitz iz Trsta.
Pri mazi: Prigelhof z Dunaja. — Dr. Horwath, Supan iz Celovca. — Kornjanec, Obergföll iz Kočevja. — Miklitz iz Ridorjice.

Tržne cene v Ljubljani

dne 8. aprila t. l.

Pšenica, hktl.	gl. lr.	Špoh povojen, kgr.	gl. lr.
Rož.	715	Surovo maslo.	1
Jelmen.	487	Jajca, jedno.	2
Oves.	430	Mleko, liter.	9
Ajda.	392	Goveje meso, kgr.	64
Proso.	487	Telečje.	52
Korusa.	504	Svinjsko.	64
Krompir.	268	Koštrunovo.	36
Leča.	12	Pišanec.	70
Grsh.	15	Golob.	20
Fizol.	11	Seno, 100 kilo.	285
Maslo.	105	Slama.	312
Mast.	64	Drva trda, 4 metr.	650
Špoh frišen.	60	mehka.	415

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
9. aprila.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	730-32 mm. 729-48 mm. 732-17 mm.	5-6° C 11-6° C 7-8° C	sl. jvz. z. vzh. z. vzh.	d. jas. d. jas. jas.	0-00 mm.
10. aprila.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	735-23 mm. 735-35 mm. 737-04 mm.	4-4° C 11-6° C 5-8° C	sl. vzh. sl. jvz. sl. jvz.	jas. jas. d. jas.	0-00 mm.

Srednja temperatura 8-3° in 7-3°, za 0-7° in 1-7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 12. aprila t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 8070	gl. 81-
Srebrna renta	8190	81-95
Zlata renta	11315	113-
5% marenca renta	9695	97-10
Akcije narodne banke	877-	876-

Kreditne akcije	281-	284-20
London	12745	127-20
Srebro	1008	10-08
Napol.	599	5-98
C kr. cekini	6255	62-42 1/2
Nemške marke	250 gld.	127 gld. 50
4% državne srečke iz l. 1854	100	165
Državne srečke iz l. 1864	101	60
Ogerska zlata renta 4%	88	20
Ogerska papirna renta 5%	105	50
5% štajerske zemljišč. edvez. oblig.	100 gld.	116
Dunava reg. srečke 5%	126	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100	40
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100 gld.	178
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	10	18
Kreditne srečke	120	107
Rudolfove srečke	224	-
Akcije anglo-avstr. banke		
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.		

Častitemu p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem z današnjim dnevom prevzel

brivnico in lasničarstvo

po mojem predniku Oto Frankheimu v hiši „Hotel Stadt Wien“ ter se priporočam za obili obisk.

Splošnovanjem

(236-3) **Albert Drganc.**

Takoj delujoče.

Uspeh zjamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpadlih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zjamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolieh v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahru** v Trstu A. Praxmarer, P. Prendini; v Gorici lekar C. Cristofletti; v Reki lekar J. Gmeiner; v Celju Ed. Pellé; v Mariboru J. Martina; v Gradcu: Kasp. Roth, Murplatz 1.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepčilno sredstvo, ki naraja neznost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sloparija!

(251-1)

Odda se v najem v Toplicah na Dolenjskem na Glavnem trgu takoj

prodajalnica ali štacuna

z vso opravo.

Več o tem pove Marija Kallinger v Toplicah na Dolenjskem. (248-1)

Št. 11. (249-1)

Oznaniło.

Idrijski cestni odbor oddal bo na javni dražbi dne 25. aprila t. l. ob 3. uri popoldne 420 metrov preložene okrajne ceste. — Varščina znaša 200 gld.

Prevdarki stroškov, načrti in drugi pogoji razvidijo se pri podpisnem.

Jeličevrh pri Idriji, dne 8. aprila 1887.

Pavel Gruden,
načelnik.

M. NEUMANN

v Ljubljani, Slonove ulice,

priporoča svojo veliko zalogo (207-5)

Nouveautés

deležnih plaščev za dame in dekleta, mantel-
leta in Jaqueta po nizki ceni.

Dober postranski zaslužek!

Gld. 100 do gld. 300 na mesec more pri nas prislužiti vsakdo s prodajo zakonito dovoljenih srečk na obročna plačila in to jako lahko, brez kapitala in brez risike. Ponudbe naj se pošiljajo v nemščini na Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Co., Budapest. (188-4)

TELEGRAM.

Frankloff's Grande American Circus

s svojo velikansko družbo umetnikov in umetnic, velikim številom konj, volov, impozantnim parkom voz, pride te dni v tukajšnje mesto. (250)

Natančneje veliki plakati, dnevni listi in anonce.

Prememba restavracije.

RESTAVRACIJA „PRI JELENU“

(preje „PRI KRAMARJI“)

na koncu Židovske ulice, nasproti železnemu mostu.

Vsak dan sveže Koster-jovo carsko pivo, vrček 10 kr. Nadalje dobra in okusna hrvaška in dolenska vina, liter po 32, 36 in 40 kr. Vsak dan se dobé okusna mizla in gorka jedila po najnižji ceni.

Z velespoštovanjem

Ivan Kaplja & H., restavratér.

M. NEUMANN,

v Ljubljani, Slonove ulice,

priporoča svojo veliko zalogo

narejene obleke za gospode, dečke in otroke

v valikaj izberi po nizki ceni. (206-5)

Pomladanski ogrtač	gld. 10	Obleka za dečke	gld. 8
Pomladanska obleka	12	Ogrtač	8
Pomladanski menčikov	15	Menčikov	10
Otročje oblačilce	gld. 4		

Obleka po meri izdeluje se iz finega modrega blaga po najnovejši faconi, cenó in hitro.

BRATA EBERL

prodajata najboljša in najcenejša

oljate barve, lake in firneže lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-46)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. **LJUBLJANA.**

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Filijala za Ogersko:

Dunaj, Giselastrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz v hiši društva. št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena akcija
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1884 frank. 91,064,543-54
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot 17,926,068-77
V slednjeje dvinajstmesecnej poslovalnej perijodi uložilo se je pri 164,776,000-
društvu za 66,893,200-
ponudb, valed česar znaša skupni znesek za obstanka društva 1,391,163,329-
na uloženi ponudbah več kot.

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaške cesti št. 3, II. nadstropje pri **Guido Zeschkotu.** (378-12)

Otvorenje restavracije.

S tem se usojam udano naznanjati, da sem prevzel dobroznano

restavracijo na Glinicah

(poprej pri Miklavu)

ter jo otvoril v nedeljo 10. aprila t. l. Prizadeval se bodem z dobro postrežbo, izvrstnimi pijačami in dobrimi jedili zadostovati vsem zahtevam ter uljudno vabim častito p. n. občinstvo na jako obilen obisk.

Z velespoštovanjem

(287-3)

Andrej Zalar.